

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

10.10.2018г., гр. Хасково

Административен съд – Хасково, в закрито заседание на десети откомври през две хиляди и осемнадесета година, в състав:

Председател: Ива Байнова

Членове: Кремена Костова -

Грозева

Росица Чиркалева -

Иванова

като разгледа докладваното от Председателя АНД (К) №539 по описа за 2018 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по касационна жалба от Х.Б. от Република Турция с посочен съдебен адрес:***, подадена чрез пълномощник срещу Решение №72/02.05.2018г., постановено по АНД №122 по описа на Районен съд - Свиленград за 2018 година, с което е потвърдено Наказателно постановление № 1858/2017 от 29.01.2018г., издадено от Заместник - началник на Митница Бургас.

На 11.07.2018г. по делото е проведено открито съдебно заседание, даден е ход по същество и същото е обявено за решаване. Преди постановяване на решение по делото, Административен съд - Хасково, в горепосочения тричленен състав, преценява, че за правилното разрешаване на спора е необходимо тълкуване на разпоредби от правото на Европейския съюз.

Във връзка с това съдът счита за уместно да отправи до Съда на Европейския съюз преюдициално запитване относно тълкуването на приложимите към спора правни норми от правото на Съюза.

Съдът формулира съдържанието на преюдициалното запитване, както следва:

I. Запитваща юрисдикция :

Административен съд Хасково с адрес: Република България, пощенски код 6300 , град Хасково, улица „Преслав“ №26, телефон за контакт: +359 38 650 514; факс: +359 38 626 012, електронен адрес на съда: has@admsudhaskovo.org,

II. Страни по делото:

Касатор – Х.Б. от Република Турция, представляван от пълномощника си адв. А.С.Й., със служебен адрес: Република България, пощенски код 6500 , град С., улица „Г. Б.“ №., тел: .....

Ответник – Митница Бургас, Република България , пощенски код , гр.Бургас, ул.“Княз Александър Батенберг“ №1, служебен телефон +359 56 876 114

Контролираща страна – Окръжна прокуратура - Хасково с адрес : Република България, пощенски код 6300 , град Хасково, бул.“България“ №144.

III. Предмет на делото:

Оспорва се Решение №72/02.05.2018г., постановено по АНД (административно-наказателно дело) №122 по описа на Районен съд-Свиленград за 2018 година, с което е потвърдено Наказателно постановление № 1858/2017 от 29.01.2018г., издадено от Заместник - началник на Митница Бургас.

Касаторът твърди неправилност и незаконосъобразност на съдебния акт и претендира отмяната му, както и отмяна на потвърденото със същия наказателно постановление.

Производството пред Административен съд Хасково е по реда на глава дванадесета от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.63 ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Производството пред Административен съд Хасково е касационно, решението на съда е окончателно и не подлежи на обжалване.

IV. Факти по делото и становища на страните:

С Наказателно постановление № 1858/2017 от 29.01.2018г., издадено от Заместник - началника на Митница Бургас, от Х.Б. – гражданин на РТурция, на основание чл.20 ал.1 от Валутния закон са отнети в полза на Държавата 17 425.00 (седемнадесет хиляди четиристотин двадесет и пет) евро, а на основание чл.18 ал.1 във връзка с чл.11а ал.1 от Валутния закон му е наложена глоба в размер 1000 (хиляда) лева. Турският гражданин е наказан за това, че на 05.06.2017г. , на Митнически пункт „Капитан Андреево“ към Митница Бургас, като не е декларирал пред митническите органи пренасяните от РТурция за РБългария парични средства в размер 17 425.00 (седемнадесет хиляди четиристотин двадесет и пет) евро, подлежащи на деклариране, е нарушил разпоредбите на чл.11а ал.1 от Валутния закон във връзка с чл.2 ал.1 и чл.9 ал.1 и ал.2 от Наредба№Н-1 от 01.02.2010г. за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и водене на митнически регистри по чл.10а от Валутния закон, с което е осъществил състава на нарушението по чл.18 ал.1 от Валутния закон.

Наказателното постановление е обжалвано от Х.Б. пред Районен съд-Свиленград. С Решение №72/02.05.2018г. по АНД №122/2018г. районният съд е потвърдил наказателното постановление като е приел, че санкционираното деяние е доказано от обективна и субективна страна, поради което за извършването му правилно на турския гражданин е наложена на основание чл.18 ал.1 от ВЗ глоба в размер 1000 лева, а на основание чл.20 ал.1 от ВЗ е постановено отнемане в полза на държавата на недеklarираната валута. Това решение е обжалвано от Х.Б. пред Административен съд Хасково с искане за отмяната му и постановяване на друго по същество, с което да се отмени изцяло наказателното постановление.

Становището на касатора е, че не е извършил вмененото му административно нарушение, а първоинстанционното решение е постановено при неправилна преценка на доказателствата. Ответникът и представителят на прокуратурата изразяват становище, че обжалваното решение е законосъобразно и правилно, и следва да се остави в сила.

V. Относими правни норми по българското законодателство

Валутен закон

Чл.11а (1) Пренасянето на парични средства в размер на 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в левове или друга валута за или от трета страна подлежи на деклариране пред митническите органи.

Чл. 18. (1) Който извърши или допусне извършване на нарушение по чл. 11, ал. 2 и 3, чл. 11а, ал. 1, 2 и 3, чл. 14, ал. 2 и 3, чл. 14а, ал. 1 и чл. 16, ал. 6, както и на нормативните актове по тяхното прилагане, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв., ако деянието не съставлява престъпление. Ако нарушителят е юридическо лице или едноличен търговец, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 6000 лв.

Чл. 20. (1) Предметът на нарушението при пренасяне през границата на страната на парични средства, благородни метали и скъпоценни камъни, както и на изделия със и от тях, се отнема в полза на държавата, включително когато нарушителят не може да бъде установен.

(2) Алинея 1 не се прилага за нарушения по чл. 18а.

НАРЕДБА № Н-1 от 1.02.2012 г. за пренасянето през границата на страната на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях и водене на митнически регистри по чл. 10а от Валутния закон

Чл. 2. (1) Пренасянето на парични средства в размер на 10 000 евро или повече или тяхната равностойност в левове или друга валута през границата на страната за или от трета страна подлежи на деклариране пред митническите органи по реда на чл. 9.

Чл. 9. (1) Лицата задължително попълват и представят пред митническите органи декларация за паричните средства по образец, утвърден от министъра на финансите, в случаите на чл. 2, ал. 1, чл. 5 и 7. Утвърденият от министъра на финансите образец на декларация се публикува на интернет страницата на Агенция "Митници".

(2) Декларацията по ал. 1 се попълва и подава в три екземпляра, като първият екземпляр е предназначен за декларатора, а вторият и третият - за митническите органи.

VI. Право на Европейския Съюз:

Регламент (ЕО) №1889/2005г. на Европейския парламент и на Съвета от 26.10.2005г. относно контрола на пари в брой, които се внасят и изнасят от Общността

Член 3

Всяко физическо лице, което влиза или излиза от Общността и носи пари в брой на стойност 10 000 EUR или повече, е задължено да декларира тази сума пред компетентните органи на държавата-членка, през която влиза или излиза от Общността, в съответствие с настоящия регламент. Задължението за деклариране се счита за неизпълнено, ако декларираната информация е невярна или непълна.

Член 4, пар.2

Ако задължението за деклариране, предвидено по член 3, не е изпълнено, парите в брой могат да бъдат задържани след издаване на административно решение в съответствие с условията, предвидени по националното законодателство.

Член 9, пар.1

Всяка държава-членка въвежда санкции, които се налагат при спазване на задължението за деклариране по член 3. Тези санкции трябва да са ефективни, съразмерни и възпиращи.

Харта за основните права на Европейския съюз.

Член 49, пар.3

Тежестта на наказанията не трябва да бъде несъразмерна спрямо престъплението.

VII. Мотиви за преюдициалното запитване

Задължението за деклариране на парични средства в размер от 10 000 евро или надвишаващи тази сума при внасянето или изнасянето им от Общността е въведено в националното законодателство с разпоредбата на чл.11а ал.1 от Валутния закон (ВЗ). За неспазване на това задължение, в зависимост от стойността на недеklarираната валута националният законодател е предвидил административнонаказателна отговорност по чл.18 ал.1 от ВЗ или наказателна отговорност по чл.251 от НК. И в двата случая изпълнителното деяние се изразява в неизпълнение на задължението за деклариране по чл.11а ал.1 от ВЗ като наред с глобата/имуществената санкция по чл.18 ал.1 от ВЗ, съотв. - лишаването от свобода или глобата по чл.251 ал.1 от НК, е предвидено и отнемане в полза на държавата на предмета на нарушението/престъплението. В случаите на извършено административно нарушение отнемането е регламентирано в чл.20 ал.1 от ВЗ, а в случаите на извършено престъпление - в чл.251 ал.2 от НК.

В хода на произнасяне по същество настоящият състав на Административен съд - Хасково констатира, че е постановено Определение от 12.07.2018г. на СЕС по дело С-707/17г. във връзка с преюдициално запитване, отправено от Районен съд Свиленград и отнасящо се до тълкуването на чл.65 от ДФЕС, чл.9 от Регламент (ЕО) №1889/2005г. на Европейския парламент и на Съвета от 26.10.2005г. относно контрола на пари в брой, които се внасят и изнасят от Общността (Регламент (ЕО) №1889/2005г.) и чл.17 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

Според приетото в това определение, член 9, параграф 1 от Регламент (ЕО) №1889/2005г. на Европейския парламент и на Съвета от 26.10.2005г. относно контрола на пари в брой, които се внасят и изнасят от Общността, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която като санкция за неизпълнение на задължението за деклариране по чл.3 от този регламент предвижда, от една страна, отнемане на недеklarираната сума в полза на държавата, и от друга страна, наказание лишаване от свобода до шест години или глоба в размер на двойната сума на предмета на престъплението.

Разгледаната в определението от 12.07.2018г. на СЕС по дело С-707/17г. национална правна уредба е тази по чл.251 от Наказателния кодекс (НК), въвеждаща състав на престъпление, изразяващо се в неизпълнение на задължение за деклариране на парични средства, благородни метали, скъпоценни камъни и изделия със и от тях, пренасяни през границата на страната, която е външна граница на Европейския съюз, и стойността на предмета на престъплението е в особено големи размери.

Според националното законодателство (Тълкувателно решение №1/30.10.1998г. по тълкувателно дело 1/98г. на ОСНК) предметът на престъплението е в особено големи размери, когато паричната му равностойност надхвърля 140 пъти установената в страната минимална работна заплата.

Административното наказване по чл.18 ал.1 от ВЗ е приложимо при неизпълнение на задължението за деклариране по чл.11а ал.1 от ВЗ, когато деянието не съставлява престъпление. Именно такъв е и настоящият случай като се касае за нарушение, извършено от физическо лице.

Налаганата по чл.18 ал.1 от ВЗ глоба за нарушаване на чл.11а ал.1 от ВЗ е в размер от 1000 лева до 3000 лева, наред с която в чл.20 ал.1 от ВЗ е предвидено и отнемане в полза на държавата на предмета на нарушението.

Възприетото от националния законодател разрешение да се понася административнонаказателна отговорност (в случаите на престъпление - наказателна такава) при неизпълнение на задължението по чл.11а ал.1 от ВЗ, е в съответствие с чл.9 пар.1 изр.1 от Регламент (ЕО) №1889/2005г., според който всяка държава-членка въвежда санкции, които се налагат при неспазване на задължението за деклариране,

предвидено в чл.3 от същия регламент. Според чл.9, пар.1, изр.2 от същия регламент, тези санкции трябва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи.

След запознаване със съображенията на СЕС, дадени в Определение от 12.07.2018г. по дело C-707/17г., пред настоящия състав като спорен се очертава въпросът дали ако за неизпълнено задължение за деклариране по чл.11а ал.1 от ВЗ следва да се наложи наказание по чл.18 ал.1 от същия закон, кумулативното прилагане и на мярката по чл.20 ал.1 от ВЗ -отнемане в полза на държавата на предмета на нарушението, би довело до надхвърляне границите на необходимото за постигане на преследваната от Регламент (ЕО) №1889/2005г. цел, а именно предотвратяване, възпиране и избягване на въвеждането на печалбите от незаконни дейности във финансовата система и тяхното инвестиране, след изпирането им. Тези опасения на съдебния състав се основават на обстоятелството, че предвидената в чл.20 ал.1 от ВЗ санкционна мярка не се обвързва с провеждане на предварително административно производство по смисъла на чл.4 пар.2 от Регламент (ЕО) №1889/2005г. - за установяване произхода и предназначението на недеklarираните парични средства, а се постановява от административно-наказващия орган винаги, при всички случаи на установено нарушаване на задължението по чл.11а ал.1 от ВЗ. В тази връзка е възможно да се направи извод, че отнемането в полза на държавата на недеklarираните парични средства, наред с налагането на глоба за неизпълнено задължение за декларирането им, би се оказало в несъответствие с принципа по чл.49 пар.3 от Хартата на основните права на Европейския съюз за съразмерност на наказанието спрямо наказуемото деяние, за чието съблюдаване държавите - членки са задължени при въвеждането на санкциите по чл.9 пар.1 от Регламент (ЕО) №1889/2005г., още повече, че административното нарушение по чл.18 ал.1 от Валутния закон е с по-ниска обществена опасност от престъплението по чл.251 от Наказателния кодекс, която национална разпоредба е била обсъждана в Определението на СЕС от 12.07.2018г. по дело C-707/17г.

Предвид гореизложеното, настоящият състав на съда намира, че за правилното решаване на спора, с който е сезиран, е необходимо по реда на чл. 267, пар. 3, вр. пар. 1, б. „а” и б. „б” от ДФЕС да бъде зададен формулираният по-долу въпрос, поради което и на основание чл. 628 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, както и на основание чл. 631 от ГПК във връзка с чл. 144 от ГПК, Административен съд Хасково, тричленен състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТПРАВЯ преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз по член 267, параграф първи, буква „а” и буква „б” от Договора за функциониране на Европейския съюз със следния въпрос:

Дали нормите на чл.9, пар.1 от Регламент (ЕО) №1889/2005г. на Европейския парламент и на Съвета от 26.10.2005г. относно контрола на пари в брой, които се внасят и изнасят от Общността и на чл.49 пар.3 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като тази на чл.20 ал.1 от Валутния закон, която за нарушение на задължението за деклариране по чл.3 от същия регламент, наред с наказанието глоба по чл.18 ал.1 от Валутния закон в размер от 1000 лева до 3000 лева, допълнително предвижда като кумулативна санкционна мярка и пълно отнемане на недеklarираната сума, независимо от произхода и предназначението ѝ.

СПИРА производството по административно наказателно дело (касационно) № 539/2018г. по описа на Административен съд Хасково до произнасянето на Съда на Европейския съюз.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2. /п/

Верно с оригинала.
Определението е съставено с лични данни!

